

Psalm 134 (133) /wg BT wyd. 4/

¹ *Pieśń stopni.*

Oto błogosławcie Pana,
wszyscy słudzy Pańscy,
którzy trwacie nocami w domu Pańskim.

² Wzniescie ręce wasze ku Miejsu Świętemu
i błogosławcie Pana!

³ Niechaj cię Pan błogosławi z Syjonu,
Ten, który uczynił niebo i ziemię!

Oto błogosławcie Pana. Dwukrotnie w Psalmie 134 Psalmista wzywa do „błogosławienia” Pana. W Psalterzu znane jest podobne wezwanie skierowane do samego siebie: „Błogosław, duszo moja, Pana” (Ps 103,1; 104,1). „Błogosławić” oznacza w tym przypadku tyle, co „uwielbiać”, wyznawać Jego wielkość, moc i majestat, dobroć i miłosierdzie. Takie znaczenie potwierdza wezwanie do wznoszenia rąk w geście uwielbienia i adoracji (Ps 134,2a). Psalm rozpoczyna się zatem zaproszeniem do modlitwy uwielbienia, do hymnu na cześć Boga.

Którzy trwacie nocami w domu Pańskim. Psalmista zwraca się przede wszystkim do kapłanów i lewitów, którzy ze względu na służbę w świątyni, przebywali w niej także w nocy (zob. 1Krn 9,26n.33). Do nich należało między innymi, aby „ofiara całopalna była na palenisku, na ołtarzu całą noc aż do rana, a ogień ołtarza na nim płonął” (Kpł 6,2c). Poza nocnym czuwaniem Żydów w święto Paschy, w Starym Testamencie nie mamy wzmianki o praktyce wspólnych nocnych czuwań. Natomiast w Nowym Testamencie wspomina się przede wszystkim, że Pan Jezus miał zwyczaj modlić się w nocy (zob. Łk 6,12; 9,28nn; 22,39; Mk 6,46nn). Św. Łukasz Ewangelista napisał o prorokini Annie, że „nie rozstawiała się ze świątynią służąc Bogu w postach i modlitwach *dniem i nocą*” (Łk 2,37b). Można więc przypuszczać, że zaproszenie Psalmisty mogło obejmować także pielgrzymów i wiernych mieszkających w Jerozolimie, zachęcając do nocnego modlitewnego czuwania.

Niechaj cię Pan błogosławi z Syjonu. Nocne czwanie kapłanów łączyło się z udzieleniem błogosławieństwa, a właściwie modlitwą o to, by Pan go udzielił swojemu ludowi. To błogosławieństwo zapewnia bowiem życie i bezpieczeństwo podczas nocnego odpoczynku. „Nieustanna” modlitwa w Jerozolimie była jak owa całopalna ofiara obecna na ołtarzu Pana dzień i noc. Wprawdzie dzisiaj Kościół modli się „nieustannie” dzięki wspólnotom i wiernym rozsiadym po całym świecie, to zachęca nas także do podejmowania nocnego czuwania i modlitwy.

Panie Boże, niech wznosi się ku Tobie nieustannie nasze uwielbienie, i niech Cię wystawia życie Twoich wiernych, odkupionych przez twego Syna, Jezusa Chrystusa. Który żyje i króluje na wieki wieków. Amen.

o. Michał Baranowski OFMConv